

tantur precipites. Ibi etiam est Amphiarai Arca, circumsepta columnis, in quibus, aut arca, neque aves insidere, neque animal ferum aut mansuetum herbam attingere, dicunt. Denique in monumentum, Delphis in templo Apollinis ex aere stabat Amphiarai curus cum Batone auriga. Idem, cap. 326. In templo juxta Amphiarai oraculum (cum propter bellum adversus Thebanos absorptus esset a terra) nullus e Thebis dormire, nec vaticinari, fas erat. Herodot. 8. n. 33. & Alexand. quod sup.

Asclepiadi statua.

Ingenium & mors.

Cognovit spiritus suscitacionem in illato.

Mors Aviole, & aliorum apparens interceptione spiritus.

Unde morbus?

24 Statua etiam in Ponto erecta Asclepiadi Prusensi a Mithridate. Olympiodorus, de Reb. Barbaric. Plinius, lib. 7. cap. 37. causam refert honoris. Summa autem fama (inquit) Asclepiadi Prusensi, condita in medicina nova secta, spretis legatis & pollicitationibus Mithridatis Regis, & reperta ratione, qua vinum aegris medetur, relato e funere homine & servato: sed maxime sponsione facta cum fortuna, ne medicus crederetur, si unquam invalidus ullo modo fuisset ipse: & victor suprema in senecta lapsu scalarum exanimatus est. Idem asserit lib. 26. cap. 3. novamque medicinam astruit, qua mentes hominum artificio trahebat: scilicet, abstinentiam cibi, vini potionem, corporis fricationem, ambulationem, & gestationes, facilibus remedijs, cum unusquisque sibi prestare possit; ita cunctis acceptus, quasi caelo emissus advenisset.

25 Articulum hominis reddivi fuisse refert Apulejus Floridor. 4. Certè quidem (ait) jacenti homini ac propè deposito fatum abstulit. Jam miseri illius membra omnia aromatis perspersa, jam os ipsius unguine odore delibutum, jam eum pollinctum, jam caena paratum contemplatus Asclepiades diligentissime, pertractavit corpus hominis; & invenit in illo vitam latentem. Confestim exclamavit vivere hominem, jussitque ut procul faces abigerent, procul ignes amolirentur, cenam feralem a tumulo in mensam referrent; atque ita vespillonum manibus extortum, velut ab inferis postliminio domum retulit, confestim spiritum recreavit, confestim animam in corporis latibulis delitescentem, quibusdam medicamentis provocavit. Plura hujus fursuris narrat Plinius, d. cap. 52. ut de C. Aelio Tuberone: idem accidit Aviole viro consulari, cum jam esset in rogo; sed quoniam tunc subventi non potuit, vivus exustus, praevalente flamma. Idem ibid. Textor. 2. Officin. cap. 101. Valer. Maxim. 1. cap. 8. n. 12. & Celsus, lib. 2. cap. 6. Hic morbus dicitur Apocope, vel Apnoja, id est, spiritus & animae interceptio: cui

morbo feminarum sexus videtur maxime opportunus conversione vulva; qua si corrigatur, spiritus restituitur. Plin. ubi sup.

DIES VII. FEBRUAR.

1 Grad. 17. Solis in Aquario, qui VII. Id. putealis. Dariot. Juxta Firmic. sub illo natos, hastis lacerandos praedicat, maxime si Mars conjungatur quaque radiatione. Scutum Argus navis vespere oritur. Junctin. K. A. Veris initium. Favonius spirat. Ptol. & Columel. qui addit: Calisto occidit. Dicitur Urfa Major. Agemus fuscè Isag. Jul. n. 15. August. n. 18. & Decembr. n. 11. Ab Indis dicitur Mare aureum. Kircher. 2. Oedip. p. 2. clas. 7. cap. 6. Ab Arabibus Filia feretri, & ab Aegyptijs, Vehiculum Osiridis. Ibid. cap. 7. Dicam die 10. quo intuitu dicatur occalus Calistus, quom de illa & filio dicit Ovid. 2. Metam. fab. 6. nunquam cognoscere occasum. Manil. lib. 5. v. 701.

At revoluta polo cum primis vultibus Arctos. Ad sua perpetuos revocat vestigia passus; Nunquam tincta vadis, sed semper flexilis orbe.

Mulier agra in lecto decumbens. Sph. Arab. 2. Anno mundi 2464. juxta Salian. Briet. Turfelin. & Torniel. a morte Joseph, 64. juxta Adrichom. nascitur forer Israël, Moyses in terra Gessen; quin vigiles viderint, aut olfacerent Aegyptij (propter quem pueri Hebraeorum projiciebantur in flumen) quoniam partus matris facilis fefellit oculos, nihil sentientes eorum, quae vulgaribus usuveniunt puerperijs; quousque post 90. dies, ne cuncti perirent, & impossibile erat foetum celare; exposuit, ut dicemus 8. Majj, n. 2. Rabbini asserunt ab Angelis post suctum lactis a matre, nutritum prunis. Diximus Tom. 3. T. 4. n. 4. sicut post Elias, de quo 20. Decembr. n. 5.

3 Post 120. annos hac die etiam fato functus. Ex eo quod dixerit die quo obiit universo Israël, Deuter. 31. 2. Centum viginti annorum sum hodie; dicitur in Seder-Ol. cap. 10. Particula Hodie declarat, Mosem septimo die Adar esse natum, & eodem esse mortuum. Heri de futuro excessu monetur, exposito a die prima Januarij toto Deuteronomio, continente a cap. 32. Exodi totam Israël's historiam, leges morales, judiciales, & ceremoniales, cum cantico insigni, ac Patriarcharum in tribus benedictione, excepta Simeonis propter peccatum recens Beelphegor. Tunc Dei jussu primò ex montibus Abarim ascendit in Nebo, post in Phas-

VII. Id.

Urfa Major.

Manil.

Nascitur Moyses.

Nutritur igne.

Obijt eodem die quo natus.

Ascendit in Phasga, & prospicit terram promissam.

Phasgae superius cacumen, ex cujus vertice ostendit ei Dominus omnem terram promissionis in latitudinem usque ad mare novissimum (quod dicimus Mediterraneum) in longitudinem, ab introitu Emath, usque ad torrentem Aegypti, de quo vide Adrichom. in Ruben, n. 3. Neptali, n. 45. & in Simeone, n. 4. Ubi valido corpore, sine morbo, jubente Domino, mortuus est, repentinèque nube lucida circumvolutus, assumptus est, quò nemo novit. Marius, Sallian. Malsius in Josue, 1. Briet. & Torniel. ann. 2583. n. 34. Jam enim ex Domini praecepto suas manus imposuerat super Josue, in signum successione in Ducatu, Numer. 27. 17. modòque, ne anarchia irrumperet in duodecim tribus, ex mandato Dei Judicem, supremumque Rectorem constituit coram universo Israël. Deuter. 31. à 7. simulque scriptum a se librum, praecepit Levitis, ut volumen ponerent ad latus Arca foederis, in testimonium adversus Israël: a v. 24. Solus autem Senatus eum deduxit (ait Joseph. 4. Antiq. cap. ult.) & Pontifex Eleazarus & imperator Jesus. Ut verò in monte, Abari vocato, constitit, qui celsus e regione Hierichumis attollitur, & conscendentibus, latè Chanaanæ terra prospectum exhibet; Senatum dimisit: cumque post mutuos complexus, Eleazaro ac Jesu ultimum vale diceret; inter loquendum repentinè nube circumdatus, in vallem quandam est ablatu. In sacris autem voluminibus scripsit se mortuum; veritus, ne propter excellentem ejus virtutem a Deo raprum predicarent. Vid. Tom. 6. T. 9. D. 4. n. 24.

Confirmat Josue in Ducem Israël.

Volumen legitur ad latus Arcae.

Rapitur Moyses a conspectu suorum.

An moriturus?

An veniet cum Henoch & Elia?

4 Sequuntur sententiam etiam nonnulli orthodoxæ veritatis. Hilar. Canon. 20. in Matth. Arboreus 11. Theosph. cap. 11. & Cathar. in Genes. 3. Viegas in Apocal. 11. sect. 7. signat alios, dicentes cum Henoch & Elia, comite etiam Jeremià venturum Moysen adversus Anti-Christum. Fusè tractat Maluend. lib. 10. cap. 12. Hos PP. piè interpretatur Alapide in loc. cit. Deuterom. Mortuum asserunt Rabbini, sed statim surrexisse, ut cum praefatis veniat novissimis diebus. R. Kimhi, & R. Samuel, de Advent. Messiae, cap. 13. quibus suffragantur Gagnæus in 11. Apocal. & Maldonatus audacè in Matth. 17. Denique surrexisse in Christi transfiguratione; astruunt Auctor libelli de Mirabilib. Sacr. Script. lib. 10. cap. 3. Hieronym. in 17. Matth. sed oppositum, tutius; de quo Abulen. hic à quest. 54. & Scholastici, in 3. p. D. Thom. quest. 45. art. 3. Cajetanus mortuum asserit in monte Phasga; sed cum tolleretur in sepulturam ad

vallem Moab, contra montem Phogor; corpus ejus visum a multis vehi ab Angelis. Clemens Alexandr. 6. Stromat. cap. 2. & Origen. 3. Periarth. cap. 2. inquit Josue & Caleb. ex illo loco in quo discessit ab eis, vidisse animam Moysis in gloria & splendore inter Angelos.

5 Totum officium factum ministerio Angelorum (haud à Moysè, de quo Rabbini dicunt, sepelisse seipsum; nec à Josue, ut vult Ephraim, Homil. de Moys.) resistente diabolo, quippe vel volebat sepulchrum cognosci, ut adoraretur uti Numen; vel corpus alibi reponi, quoniam ibi ille sub nomine Phogor colebatur. Vid. Lorin. & Serar. in Epist. Jude; de altercatione Luciferi & Michaëlis de corpore Moysis. Vel in sepulchro mansisse splendorem faciei, arbitratur Bellarmin. 2. de Reliquijs. SS. cap. 4. & in monte proximo sepulchro nocturniter nubeculam adinstar ignis; asserunt Epiphan. Hæres. 9. & Philo de Vita Moys. lib. 3. (Vid. Alapid. in Exod. 25. n. 10.) qui subdit: Moysen in sepulchro tam admirando sepultum esse; ut nullus hominum dignus fuerit unquam illud conspicerè. Philo in Antiq. Biblic. comminiscitur, quòd postquam de tempore Messiae interrogavit; & a Domino cognovit; Repletus est sensu, & mirata est effigies ejus in gloria; & mortuus est in gloria secundum os Domini, & sepelivit eum juxta quod promiserat ei; & luxerunt Angeli in morte ejus (id est, homines justi) & praecedebant eum fulgura & lampades & sagittæ, omnes unanimes: & in illa die non est dictus hymnus militum pro recessu Moysi, nec fuit talis dies ex eo quo fecit Deus hominem, nec erit adhuc talis in sempiternum. Valde Deus amavit eum, & sepelivit per manus suas super excelsum terram, & in lumine totius orbis. Addit, jussisse Dominum Virgam Moysis, adinstar Iridis in foedere cum Noe, collocari in Tabernaculo, ut illam respiciendo, a populo exacerbatu, revocaretur in quietem. Elogia Moysis in Eclli. 45. à 1. Breve, sed inigne, apud Joseph. d. Cum Christo surrexisse; ait Ambrosi. 4. de Fide, cap. 1. Pineda in Job, 19. 25. n. 24. & Alapid. in 27. Matth. Manna defecit morte Moysis, dicit Seder-Olam, cap. 10. Videtis 10. Mart. n. 3. & 15. April. n. 2. Junium inter Hebræos institutum ob Moysis mortem Leonard. Marius in K. Judaic. & Genebr. in Hebr. Post 30. dies fletus totius Israël, in Campetribus Moab. manserunt usque in transitum Jordanis. Vid. 9. Mart. 3. & 10. n. 4. Insignem expositionem verborum Moysis, ante benedictionem tribuum,

Transferunt e monte in vallem Moab.

Videtur cum gloria.

Sepelitur ab Angelis.

Vel in sepulchro profuit splendor.

Splendor de caelo, ubi sepulchrum.

Apparatus funeris.

Virga ejus in Tabernaculo.

Cum Christo resurrexit. Illo mortuo defecit Manna.

Festum ob ejus mortem.